"אז נדברו"

בסייעתא דשמיא
פרשת משפטים
גליון מס' 129
לסדר: "ויחזו את האלוקים..."

זאת למודעי: הזמנים לפי אופק ירושלים בלבד.

כניסת שבת:
4.34

שקיעה!!!
ספק סקילה!
5.14

צאת השבת-
אשם תלוי!!!
5.49
ר"ת: **6.28**

סוף זמן ק"ש
בשבוע הבעל"ט תרומה
מג"א: 8.25
גר"א: 9.09
מעוות לא יוכל לתקון

לחידודי:- משפטים:

א. "אם זרחה השמש עליו..." "...בגון אב החותר לגעול ממון הבן, בידוע שרחמי האב על הבן ואינו בא על עסקי נפשות", משמע דדווקא אב שחותר לגעול ממון בנו, אבל בן החותר לגעול ממון אביו, חושדין אותו שבא על דיני נפשות, וקשה: דהנה גבי דוד שנגזר עליו "הנני מקים עליך רעה מביתך", חשש הרבה, "שמא עבד או ממזר דלא חיים עלי", אבל בשמעע שהוא אבשלום, אמר "מזמור לדוד בברחו" אמר "סתם ברא דרחים על אבא" (ברכות ז:) משמע שבן לא מגיע על עסקי נפשות?

ב. הכווה את חברו בגחלת, ונעשתה מכווה, ועלו במכווה זו סימני צרעת (לשיטת הרמב"ם דס"ל דמכווה עצמה חשיבה צרעת לענין דאי איכא סימנים מוהלט הוא) והסגירו והוהלט, האם חייב החובל לשלם לו שבת ואפילו בושת כל ימי חלוטו?

ג. צ"ע: אשה שגעבה, ואח"כ נשאת לאיש, ונכנסה לרשותו, האם ה"ל "שינוי רשות", וקנה הבעל את הגניבה ונתחייב דמי?? עוד יש להסתפק: אם האשה הכניסה לו צאן או שה גנוב, האם חייבת ד' וה' מדין "גנב ומכר"? דהא יש לומר דכיון דקיי"ל דבעל זוכה בנכסי מלוג של האשה תחת התחייבותו לפדיונה, נמצא א"כ דנכסי מלוג אלו קנויים לו וה"ל כמכר?

ד. האיש שאבדה לו אבידה, והוא חושד באשתו שכבשה והעלימה דבר זה ממנו, (בעשיו בשעתו שלא היה מפקיד את בגדי כהונתו אלא רק אצל רבקה אבל לא אצל נשותיו, דחשדם בגניבה), איזה שבועה יכול להחייבה?? האם האישה שנמצאת ברשות בעלה, יש לה דין "שומר" על נכסיו? וא"כ איזה דין שומר לה?? ואי יכול להחייבה שבועת הפקדון? ואם אכן נתפסה שגנבה ממנו?? מאיזה דין נחייבה? צריך עיון...

ה. האיש שאבדה לו אבידה, והוא חושד באשתו שכבשה והעלימה דבר זה ממנו, (בעשיו בשעתו שלא היה מפקיד את בגדי כהונתו אלא רק אצל רבקה אבל אצל נשותיו לא משום שחשדם בגניבה), האם יכול להחייבה שבועת השומרים?? האם יש לאישה הנמצאת ברשות בעלה, דין "שומר" על נכסיו? וא"כ איזה דין שומר לה?? ואם אכן נתפסה שכבשה ממנו איזה דין שומר יש לה??

ו. "הנה אהרן וחור, מי בעל דברים יגש אליהם", צ"ע: שני בעלי דינים שבאו בימים אלו לדין תורה אצל אהרן או חור, וגמרו את הדין לחייב האחד ולפטור את השני, והנה ירד משה מן ההר, האם יכול החייב לערער על דינו של אהרן וחור, ולטעון שרוצה להחזר ולדון שוב לפני משה; שגדול מהם? או כיון שמשה הסמיכם בימים אלו במקומו נמצא שקבלו מדרגה שווה לו בפסק הדין?

ז. "ויכתוב משה את כל דברי ה'", "מבראשית ועד מתן תורה", והנה: לדברי האומר פרשת יתרו לאחר מתן תורה נאמרה, צ"ע: אימתי כתב משה אותה פרשה, האם כתבה כתב בד' סיון על שם העתיד (כמו שכתב גם את מותו על שם העתיד), או נימא שהשאיר מקום פנוי בקלף כדי לכתוב פרשה זו לאחר שזה יקרה?? . עוד בענין זה: ספר זה שכתב משה מבראשית ועד מתן תורה, איזה דין קדושה הייתה לו? האם היה לו דין קדושת ספר תורה או רק כדין חומשים דקדושתם פחותה מס"ת, דהנה יש מקום לומר דכיון דכל התורה שהייתה אז הייתה רק מבראשית ועד מתן תורה נמצא א"כ שזו כל התורה?

ח. "ויכתוב משה את כל דברי ה'", "מבראשית ועד מתן תורה", והנה: לדברי האומר פרשת יתרו לאחר מתן תורה נאמרה, צ"ע: אימתי כתב משה אותה פרשה, האם כתבה כתב בד' סיון על שם העתיד (כמו שכתב גם את מותו על שם העתיד), או נימא שהשאיר מקום פנוי בקלף כדי לכתוב פרשה זו לאחר שזה יקרה?? . עוד בענין זה: ספר זה שכתב משה מבראשית ועד מתן תורה, איזה דין קדושה הייתה לו? האם היה לו דין קדושת ספר תורה או רק כדין חומשים דקדושתם פחותה מס"ת, דהנה יש מקום לומר דכיון דכל התורה שהייתה אז הייתה רק מבראשית ועד מתן תורה נמצא א"כ שזו כל התורה?

ט. "ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה", ובדברים: "לכו לכם לאהליכם ואתה פה עמוד עמדי", מכאן שפירש משה מאשתו מיד לאחר מתן תורה צ"ע: האם היה משה צריך לגרש אשתו בספר כריתות כדין התורה? דהא לכאורה: כיון דכבר פירש ממנה עוד לפני מתן תורה, וקודם מתן תורה הא לא היה תורת קידושין נמצא א"כ שלא תפסו בה קידושין, וא"כ לא היה צריך לגרשה? וא"כ קשה דהא גבי מעשה מרים כתיב: "על אודות האשה הכושית אשר לקח" ומפרש שם רש"י: "על אודות גרושה" משמע שהיו שם גירושין, וצ"ע אמאי?

"זכי יזיד איש על רעהו להרגו... מעם מזבחי תקחנו למות"

כאשר כאן תימוה... מהו פגימה: היה הווה אמינא שה... שה... שכן!! הוא אמנם היה קטן... והוא אמנם עשה את כל במניד ובאכילות, ובכל קרי... אבל תבין... סוף סוף הוא עובד עבודה... סוף סוף הוא עומד על המבצע... אוקי אפשר להרוג אבל כל כמה מרומים שעובד על המבצע קמ"ל ש **"מעם מזבחי תקחנו למות"** רבש"ע: רוצה במעיוב!!!!! יש אדם יותר שפל ממנו??? יש אוכלו ה"א לא להעלים אותו בכל תוקף שיש? אם הוא עומד על המבצע... למה??? כל הוסך אותו לצדוק??? יש ה"א כבר לא לעשות לו כלום???

ותירוצ מצאתי: אם (בנון) (ראה שכך באמת היותה בדורת המשובה בפורות אלו... וזמ"ש מפורסמת בויומא (כ"ג:): "תנו רבנן מעשה בפני כהנים שהיו שניהן שוין וכלין ועולין בכבש קדם מחד מהן לתוך ד"א של מכירו נטל סכין ותקע לו בלבו, כל מכיו של חיונק ומלמו כשהוא מפרפר ממר הרי הוא כפרתכם ועדיין כני מפרפר ולא נטממה סכין ללמדך שקפה עליהם טהרת כליס יותר משפיכות דמים...

לזמ' יש שאלה, תשובה לב הטב מה השאלה:

מיבעיא להו שפיכות דמים הוא דזל מכל טהרת כליס דהקיימת קיימא מו דילמא שפיכות דמים דהקיימת קיימא מכל טהרת כליס היא דחמירא"

לזמ' יש זת תשובה, שלחו לב הטב היטב:

תא שמע: מדקתי נסיב לה תלמודא "וגם דם נקי שפך מנשה" שמע מינה שפיכות דמים הוא דזל וטהרת כליס דהקיימת קיימא.

פהו פה: פה המסקנה!!! פה לא שהרת כליס היא היותה התשובה כ"כ... אלא שפיכות דמים היא היותה הגדולה!!! ופה מאוד מאוד אמוה:

היות האדם הפשוט בויותר מבין שפשיכות דמים פה היקו האדום בויותר... אף הס לא תשבו כך... על כרחך פה לא שעות, אלא מהלך!!! מהו???

הבישור בפה הוא מאוד פשוט:

בזמן שבית המקדש היה קיים... היו בהן קדוש שהיה שלוח ע"י המצבא... או כל אדם שהיה מביא עדר שלם של בהן להקריב ברשפי שלהבת אהבתו אליובו... אין לנו שלץ של מושג בהשגות הנוראות שאלפו בלבו של בהן הגדול את הדם... או בזמן נוראות ההרגשה שליוותה את הבצלים הגדול שולך ע"י קרבנו ובא להשמיך את השמיטה לסמיכה...

דבר אחד ברור: המשך והיחון אלו (שבה ההשהה והחרישה היתה:

רבש"ע... אני מפלל!! משתוקק!! וכוסף!! להשתם ולהיכיר על קיר מציאות ירצון... והנואי... מה אשתה... אסרת עלי... נאי לי רשות רק להתבוננות בבדוטים ע"י קרבנו שאת אשתה להם בך... והיה תשוב באותו (שתה פה בצלמו...

כי היותה הישתה המלוכדת במקדש... כך הם חיו... ובדם מסורות (סם פה היו הבהנים מתבוססים עד אריבוכותיהם בשופן תמידי... (פסחים ס:)

תשל והחיים הרגילים לא שתקו במקומות מרוממים אלו... פה לא היה הנושא... לא תשבו על פה שם... תשל האדם הבטוח כשאוסף המפריע בינינו לתשל ההשהה בחוזו ומבדך... אלא מה הפעל שבהאדים של אובוד ישתנות... שפיכות דמים הוא בקל... היתה פה רק מפריע!!!! על דרך אפשר...

פנימיות הענין מבואר במאמר הנכתב בעמוד השמע של הגיליון, ע"פ דעתו של העורך בלבד ללא אחריות כלל... ניתן להעיר להאיר ולחלוק ולסתור.

לכל קוראי גיליון אלו (בדרו ללא יוצא מן הכלל:

(הנתון מהפלמ"ה...) בשבת והודאה לבורא עולם על כל הטוב אשר גמלני
הריני מתנדב להפלמ"ח בשלה טובה ומוצלחת
שתתקיים בקלהס"ת בשלה טובה ומוצלחת
בזוס תמיני אור לא' אדר תשל"ב
בשולמי היכלי מלכות רח' שלמה המלך 19 בני ברק,
כולם כולם כולם מוכמנים... **תלת!!!** תלת מכלה אלשים שלא!!
אין להם רשות להיכנס לאולם בשום פנים ואופן!!!

שלמה לב:
(שלח מאוד מאוד לשמוע עצובות הלבות והאבות...
יש בוקבות (שלח לשמוע..
בפלא: 0527130499

ניתן להשיג בדואר אלקטרוני, בת.ד:
A8447168@GMAIL.COM

לתרומות:

ניתן לשלוח:
בבנק באמצעות חשבון 45806 בנק דיסקונט 077

כמו כן ניתן לשלוח בדואר לכתובת רוזי"ן 12 (על-) 10 ביתר עילית
עבור גיליון אז נדברו"
תודה מראש!!!

מעשה שהיה:

היה זה בתחילת דרכו של דוד... צעיר בסך הכל בן שלושים שנה... חסר ניסיון לחלוטין... גם האנשים שהתקבצו סביבו היו מרי נפש... ממש לא מהלוחמי קומנדו המנוסים... וככה... מיד על ההתחלה... דוד המלך ניגש למלחמה... עם מי??? לא פחות ולא יותר--- עם היבוסי!!!

תדהמה... התאבדות גמורה!!!! עם היבוסי להתחיל?? דוד דוד... עם כל הכבוד... אתה צעיר... יש לך מושג מי זה היבוסי?? אתה יודע מה ההיסטוריה שלהם?? היבוסי זה אחד משבעה עממין שהתורה ציוותה לא תחיה כל נשמה... מי לא ניסה להילחם בהם... "ואת היבוסי יושב ירושלים לא יכלו יושבי יהודה להורישם..." הגיבורים הכי גדולים שהיו ליהודה... אלה שהורישו את הארץ... כבשו וחילקו... גם הם לא העיזו להתחיל עם היבוסי.. ואתה...???? שאתה ככה... על ההתחלה... בלי שום ניסיון... אתה מתיימר לנצח את העם הכי מבוצר שיש?? את המצודה הכי מבוצרת שיש?? אתה תצא בשן ועין... אתה תצא משם כמו אולמרט מלבנון...

כשהיבוסי רק שמעו שדוד רוצה להתחיל איתם... הם פרצו בצחוק מתגלגל. הם פרסמו קריקטורה הקוראת: "לא תבא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא תבא הנה..." וזו לא הייתה בדיחה... הם באמת עשו ככה... הם הביאו את כל העיוורים והפסחים שלהם לשער המצודה ששם הייתה החזית... נו... בבקשה... תנסה להילחם איתם... רק העיוורים והפסחים של היבוסי לבד.. היו בכמות ובאיכות יותר עוצמתית מכל הלוחמים של דוד ביחד... ודוד נחוש ומאמין בשם ה'!!!!! ודוד נלחם בשם ה'!!!! וגם ניצח!! נצחון גמור!! הוא לא השאיר מהם... לא עיוורים ולא פסחים... וגם... גם לא נשמה..

מסיבת הנצחון נעשתה למרגלות המצודה... דוד המלך נעמד בראש המצודה וכל העם הריע לו יחי המלך מלמטה... נעמד דוד ואמר:

זוכרים מי עמד כאן לפני שלושה ימים???

זוכרים את הקריקטורה שרצה בפרסומות לפני שבוע?? זוכרים שעד לפני כמה ימים חשבתם שזו התאבדות?? היום מאמינים שלפני שבוע אף אחד לא האמין שאנחנו ננצח אפילו את העיוורים והפסחים של היבוסי? עכשיו כולנו מרגישים מהנס שעשה לנו הקב"ה... אבל יעבור שבוע... שבועיים... אנחנו נתרגל למציאות החדשה... אנשים יכנסו במצודה הזו.. יהיה פה מוזיאון... יהיו תיירים... מהר מאוד כולם ישכחו... ובפעם הבאה שיידרש מאיתנו שוב בטחון בקב"ה... שום כולם יטענו שאסור להילחם... אנחנו מאוד מהר נשכח... מאוד מהר נשכח שצריך לומר תודה!!!!

מה נעשה??? איך נזכור את זה???

תקשיבו טוב אמר דוד:

אני המלך כאן!!! אני כבשתי את המצודה!! ואני קובע את הכללים כאן!!! אני גוזר גזירה משונה: מהיום הכניסה לכאן חופשית... לכולם מותר להיכנס...

חוץ!!! חוץ מעיוורים והפיסחים!!

וַיֹּאמֶר דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא עִוֵּר וּפִסֵּחַ לֹא יָבוֹא אֶל הַבָּיִת

לעיוורים ופסחים אין אישור כניסה... לא יהיה חניה מיוחדת לרכב נכה... וגם לא יהיה שירות נכים... יתלו כאן מודעות ענק: **אין כניסה לפיסחים!!!** יהיו גם מודעות באותיות ברייל: **אין כניסה לעיוורים!!!** וכל תייר עם כיפת קרטון שיגיע לכאן ויראה את המודעות האלו. יצדקק ויאמר: מה?? למה??? למה אפליות...?? יהיו הפגנות מצד ארגון לזכויות הנכים... אף אחד לא יבין מה עשו לנו העיוורים והפיסחים שאנחנו שוללים מהם את הכניסה לאתר מצודת דוד??. ואז!!! התיירים **ישאלו!!!!!** והמדריך יאלץ לתת מענה מספק!! וכל פעם מחדש הוא יענה להם את התשובה: כן!!! שתדעו: היה כאן פעם יבוסי... שרק העיוורים והפסחים שלהם לבד היו יכולים לנצח את כולנו... אבל "והיא שעמדה לאבותינו ולנו... שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו והקב"ה מצילנו מידם..." לא מספיק לי שכבשתי את מצודת דוד!!! אני רוצה להפוך אותה למצודת 3-1-1-נ!! מצודה שתציין ותזכיר לכולם!!! שהקב"ה "מצודתי" לא רק כשהמצודה בידיים שלי... ולא רק כשיש לו כח מבוצר כמצודה... זה לא חכמה!!! אלא גם!!!! גם ברגעים מאוד קשים... גם ברגעים שאתה רואה לנגד עיניך שהעיוורים והפיסחים כבר יותר חזקים ממך... גם אז חסדי ומצודתי משגבי ומפלטי לי... צריך להנציח את הסמל של העיוורים והפיסחים האלו!!!! חייבים להפוך את המצודה דוד הזו למצודת ציון!!!!

חידה!!!! לכבוד ועדת חינוך ותרבות של עיריית ירושלים: באיזה שכונה בירושלים גר דוד המלך?? שלושה ניחושים: רחוב הכותל??? לא!!! משגב לדך?? לא!! אולי ברחוב הקרדו?? גם לא!! אולי בחצר החדשה? לא!! אתה יודע איפה?? אי שם רחוק בסילוואן... מרחק רבע שעה מהכותל... למה??? לא מתאים... למה דוד התגורר כ"כ רחוק ממקום המקדש?? למה דוד לא עבר דירה לאזור הרובע היהודי...?? אתה יודע למה??

וַיִּלְכֹּד דָּוִד אֵת מְצֻדַת צִיּוֹן הִיא עִיר דָּוִד

לדוד יש סנטימנטים מאוד אישיים עם מצודת ציון... עד כדי כך... שהוא אפילו קרא אותה על שמו!! הוא קרא למצודה הזו עיר דוד!!! והעיר דוד הזו יותר חשובה לו אפילו... אפילו ממקום המקדש...

אומר דוד: בית המקדש... עם כל הכבוד... יום אחד הוא עוד יחרב... ויום יבוא ו"ציון היא דורש אין לה..." ימים קשים יבואו ו"ארצכם שממה עריכם שרופות אש... ונותרה בת ציון כסוכה במלונה..." מציון תחרב לגמרי!!! תהיה שממה!! נו... ואז... מה יהיה עם ישראל?? יהודי שיעמוד מול בית חיינו ותפארתנו... והוא יראה שהיה לשריפת אש... איך הוא יגיב??? הוא ישבר לגמרי... הוא יאמר אפסה תוחלתי ותקוותי מה'... מה יהיה עם נצח ישראל...

אומר דוד: בשביל זה בניתי את עיר דוד... עיר דוד זה עיר שיש לה מצודת דוד... אבל זה לא סתם מצודת דוד... זה מצודת 3-1-1-נ!!!! מצודה שיש עליה ציון!! יש במצודה הזו תזכורת קבועה!! תזכורת שתזכיר לכולנו מה היה לפני שכבשנו את ציון.. שתמיד נזכור שהיו רגעים שאפילו העיוורים והפיסחים יותר חזקים מאיתנו... ואם בשם ה' אלוקינו נזכיר... הרי כבשנו את המצודה... המצודה הזו תזכיר לכולנו שהשי"ת הוא חסדי ומצודתי לא רק כשאני בתוך המצודה... אלא גם כשאני עומד מחוץ לה... שכולנו נזכור שהיה שלב שבתוך המצודה עמדו הפיסחים והשלומיאלים ואפילו הם איימו על שלומינו... ואז!!! גם אז!!! הקב"ה היה מצודתנו!!

שהיו מחבבים את הצרות!!!! (שבת יג:)

מגילת תענית שלימה חוברה על החיבוב הזה... עשרות ימים טובים חז"ל תקנו לנו... על מה?? על הצרות!!! על הצרות שב"ה נושענו מהם... כל היו"ט אמנם התבטלו... היחידים שנשארו זה חנוכה ופורים... מה כ"כ חביב בצרות?? להודיע שכל קוויך לא יבושו ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך!!!

כל השנה אסור להשתכר... כי... למה...?? מה אתה משתכר?? מה אתה כזה מבסוט?? יש לך ביטוח...?? אתה יודע מה ילד יום... היום אמנם טוב לך... אבל לך תדע מה יקרה מחר?? שה"י איזה צרה ח"ו יכולה לקרות מחר...?? לך תדע איזה מלך קשה כהמן פתאום ינחת עלינו... ככה זה כל השנה!!!

אבל בפורים ? ! ? ! שושנת יעקב צהלה ושמחה... מה קרה?? מה הפחד???? אתה מפחד מצרות??? הנה!!! הייתה לנו צרה והקב"ה הושיע אותנו!!! העסק בשליטה!! מהיום אנחנו יודעים שהקב"ה מוביל אותנו לא רק בברוך מרדכי אלא גם... גם בארור המן.. גם כשיש ארור המן... גם כשיש קשיים... הרי להודיע!!!!! להודיע שכל קוויך לא יבושו ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך... עכשיו אפשר להרים כוסית... כשמבינים שבכל מצב העסק בשליטה... עכשיו אפשר להגיע עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי... כי בין כך ובין כך כל קוויך לא יבושו... שהיו מחבבים את הצרות!!

אם הקב"ה ממלט מצרה עכשיו אפשר להירגע!!! בית המקדש זה מקום קדוש מאוד... אבל הוא כל הזמן במצב של סיכון... כל הזמן הנביאים מתנבאים שהבית הזה יחרב... אבל חסדי ה'??? כי לא תמנו!!! רחמיו?? כי לא כלו רחמיו!!! בשביל זה יש מצודת ציון!!

יש כמה משפטים מאוד תמוהים בספר תהילים... ואם אהיה עז פנים... אפילו מקוממים... דוד המלך נותן הקדמה... תשמע טוב מה הוא אומר:

יְדֹוָד מְנָת חֶלְקִי וְכוֹסִי אַתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי:
חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בַּנְּעִמִים אַף נַחֲלַת שָׁפְרָה עָלָי:
אֲבָרֵךְ אֶת יְדֹוָד אֲשֶׁר יְעָצָנִי אַף לֵילוֹת יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי:
שִׁוִּיתִי יְדֹוָד לְנֶגְדִּי תָמִיד כִּי מִימִינִי בַּל אֶמּוֹט:

ה' יתברך הוא מנה **אישית שלי!!!** הכוס **הפרטית שלי!!** חבלים נפלו **לי**--- **זה שלי!!** **שלי פרטי!!** נחלת שפרה **עלי!!** אתה שומע?? הקב"ה הוא נכס **פרטי שלי**... הכניסה לזרים אסורה... כאן זה רכוש **פרטי**... אתה שומע?? שויתי ה' לנגדי תמיד" זה משפט בלעדי של דוד המלך!! זה גורל **שלי!!** זה נחלה **שלי!!** למה??? אדוננו דוד: הקב"ה שייך רק לך?? למה??? מה איתנו... הקב"ה לא שלנו??? לנו לא מגיע הקב"ה??

מה פשרם של משפטים האלו????

דוד המלך היה מוצלח גדול... הוא היה מלך על כל המשתמע מכך... אבל הייתה לו בעיה אחת קשה מאוד... הוא היה קצת... סליחה על הביטוי... קצת ברסלבר... הוא היה מדבר עם בורא עולם... הוא היה משוחח איתו... ומה שהיה הכי מוזר ומתמיהה... הוא גם היה "בונה" על בורא עולם... **תתאר לעצמך:** יש כעת ישיבה ממש קריטית בכנסת... האם לצאת לפעולה או לא... כינוס בדחיפות את הקבינט... כולם נמצאים... חוץ... חוץ מראש הממשלה... מה קרה?? נתקע במעלית?? לא!! הוא מתבודד... הוא מדבר עם הקב"ה עכשיו... התכנסות חשובה של ועידת האו"ם... כל המלכים מגיעים... יושבים בכבודם... חוץ ממלך אחד... מה קרה?? הוא מחצות הלילה עד עכשיו צועק לבורא עולם... תגיד לי: זה לא פדיחות??? תסלח לי... זה מלך לא ריאלי... עם כזה מלך... אפשר ככה לנהל מדינה??? בינינו... תתאר לעצמך ראש ממשלה... שהשר שטייניץ מגיע אליו ושואל אותו מה יהיה עם השביתה... הוא עונה לו: תכה... אני אדבר על זה עם בורא עולם... תנסה לדמיין איך תראה כזו מדינה???

אומר דוד: איך קראתם לי?? לא ריאלי??? מצוין!!! איך מיתגתם אותי?? ברסלבר!!! נהדר!! תמשיכו כך!!! חבלים נפלו [illegible] בנעימים!!!! החבל הזו ששמה "שויתי ה' לנגדי תמיד... זה חבל **פרטית שלי**... הכניסה לזרים אסורה!!! אסורה ? ! ? ! לא בדיוק **אסורה**... אלא **עזובה**... עזובה מחוסר ענין של הציבור כולו... נו... אז מה הפלא שה' מנת חלקי... - מנה פרטית שלי... מה הפלא שהוא כוסי- הכוס הפרטית שלי?? בטח!!! אף אחד לא דורש את המנה הזו... ממילא היא נהייתה המנה הפרטית שלי... תודה לך בורא עולם... אברך את ה' אשר יעצני...

את חטאי אני מזכיר... בהתחלה ממש כעסתי על עיר וקדיש ר' נחמן מברסלב זיע"א שהוא לקח לעצמו את הקרדיט ששמו תפילה... כעסתי שכל פעם שאני מעיז להתפלל ממתגים אותי ומשייכים אותי לחסידות ברסלב... **עד!!! עד שפתאום קלטתי שזו עולת דם!!** ר' נחמן זיע"א מעולם לא השתלט על המושג ששמו תפילה.. הוא פשוט החזיק אותו **ל-2-3-1** מחוסר ענין של הציבור כולו... זה לא בדיחה חדשה... זו גמרא מפורשת בברכות: "כרום זולות לבני אדם" אלו דברים העומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלים בהם..." ר' נחמן הסכים להיות מזולזל... הסכים לסכן את השידוכים שלו... ואת כל המעמד שלו בשביל להתעטר בדבר העומד ברומו של עולם ששמו תפילה... ובינינו.. זה מדהים עד כמה שזה ככה... אני מרגיש את זה על עצמי... כל פעם כשאני כותב מאמר על תפילה אני מאוד נזהר לשלב במאמר הזה ציניות ושיבתות.. ושפוך דברי מאוד מחוספס... עד כדי צורם... (עד כדי התלוננות של קוראים.. תבינו אותי--) אני במצוקה.. אני מפחד שיזלזלו בי... אני מפחד שיהפכו אותי חלילה לעוד איזה ברסלבר- מה כ"כ גרוע ומביש במושג ברסלבר?? פשוט מאוד: ברסלבר ממותג כאחד שמדבר ומתפלל לבורא עולם... ומתפלל זה כרום זולות...

אז זאת למודעי!!! שיהיה ברור לככככלם:

אני ממש ממש לא ברסלבר!!!

יש לי כובע קנייטש ברנדולינו... חליפת בגיר... חולצת אאוווהההה(?!?...) ונעלי חסד נטו... יש לי פאות מאחורה... ואני לא הולך כל יום למקווה... ובראש השנה אני נמצא בישיבה... ואם תחשוב שאפשר לצחוק עלי... ולעשות ממני צ'ומ'ס... מתוך הנחה שאני אהיה ענוותן ושפל ברך כמו טבעם הטוב והיאוהדי של הרבה מהברסלברס... אז תדע לך שטעית... אני לא אשאר חייב... ואחרבות לשוני ישלחו בך ללא רחמים... כפי שרק ליטאי עסיסי שכמוני יודע...

אני לא ברסלבר!! ושוב: לא ברסלבר!!! אבל!!!!!

יש לי קשר מאוד מאוד טוב עם בורא עולם... אני מדבר איתו שעות על גבי שעות!!! אני מדבר איתו על הההההכל... ואם אי פעם היה לך איתי איזה דין ודברים... אז שתדע לך שמסתמא בורא עולם קיבל באיזשהו צורה דרישת שלום ממך באמצעותי... אתה יכול לשלוח מברקים דרכי לבורא עולם... לא בגלל שאני צדיק.. אלא יש לי איתו פשוט קשששרים... נתתי לו הזמנה לחתונה שלי... הוא יהיה שם... והוא גם הבטיח לי שהוא יבוא לגור איתי יחד בבית שלי... ואנחנו נמשיך לדבר שם שעות על גבי שעות... כל כל החיים...

ואתה בטח חושב שאני מתגאה ? ? ? ממש לא!!!

אני כותב את זה במסירות נפש גמורה!!! אני בטוח שהמשפטים האלו רק הורסים לי... זה ממש לא משרת את האגו האישי שלי... ולא הופך אותי למוערך יותר בקרב אף אחד מהקוראים... ואני אגלה לך סוד... שגם על זה דברתי באריכות עם בורא עולם... התחננתי לפניו שיעשה משהו שמי שיקרא את המאמר הזה לא יחשוב מהיום שהכותב אותו הוא עוד איזה תמהוני... בקשתי ממנו בכל לשון של בקשה... שהקוראים היקרים לא יגיעו למסקנה הזו... אני בטוח בישועתו מברך!!

יום חמישי הקרוב!!! אולמי היכלי מלכות!!!

הכניסה לזרים אסורה!!!!

חבלים נפלו לי!!!!! זה שטח פרטי שלי!! מעטים מוכנים להיכנס בחבל הזה!! מעטים מוכנים להכיר בגורל ובנחלה הזו!!!

לפני הרבה שנים עמדתי חסר אונים מול מצודה... מצודה גבוהה ומבוצרת... הייתי קשה הבנה עצום... עם טבעים קשים שלא אפשרו לי לשבת בבית ה'.. ואפילו לא לבקר בהיכלו... הכבשה השחורה... מה שקוראים בלשונינו "ילד כאפות" וממרומי המצודה היו כאלו שדאגו לתת לי את התחושה שאני לא שווה אפילו את העיוורים והפיסחים שהם בתוך המצודה ואני מחוצה לה... בקיצור: לא אאריך בנימה אישית... אבל בטחון עצמי לא היה לי במינימום שבמינימום...

דבר אחד טוב זכיתי לו ואני לא יודע בזכות מה: אברך את ה' אשר יעצני!!!!! תפילה ותפילה ותפילה.. ועוד יום של דמעות... עוד עשתיים של שיחה עם בורא עולם.. ועוד בכי... שנה שנתיים...

והשי"ת באין סוף חסדיו פתח לי את הלב ופתח את שערי המצודה... ועכשיו: תגיד לי: אם אני אספר לך שלפני שתים עשרה שנים לא יכולתי להבין תוס' הכי פשוט אתה תאמין לי???? אם אני אספר לך שכמעט שום ישיבה לא הסכימה לקבל אותי מכשלון טוטאלי במבחן... תאמין לי??? ואם תאמין לי שהייתי פעם כזה... ואני אגלה לך שהכל הגיע מתפילות אתה תאמין לי??? מעטים מוכנים להאמין!!!! אז בבקשה--- יום חמישי הקרוב!!! אולמי היכלי מלכות!!

מצודת ציון!!!! החלטתי לנצל את הבמה של חתונתי כדי לשלם חוב ישן לבורא עולם: הבטחתי לו: "אודך בקהל רב בעם עצום אהללך..." הבטחתי לבורא עולם "צדקתך לא כסיתי בתוך לבי"... כמעט נדרתי ש"לא כחדתי חסדיך ואמיתך לקהל רב..." הבטחתי שבכל הזדמנות אפשרית שאעמוד אי פעם מול קהל רב... ויהיה לי רמקול... אני אנצל אותו להעביר את המסר הזה... אז אני ממש מתנצל לפניכם קוראים יקרים על הנימה האישית שאני מכניס בשבועות האחרונים... אל דאגה... עד החתונה או יותר נכון עד אחרי החתונה זה יעבור... אבל לא נורא!!! זה מסר חשוב להרבה צעירים... אתם מוזמנים לחתונה... תבואו לשם ותוכחו לי: "זה עני קרא וה' שמע מכל צרותיו הושיעו." אתה לא מאמין לי?? ש... שאתה לפני שלוש עשרה שנים לא הצלחת להבין תוס' ? ! ? אתה לא מאמין?? אז בשביל זה בשעט"מ יש לי חתונה... ואם תגיע... אז אתה מוזמן להתקרב שם לשולחנות... אתה מוזמן לדבר עם החברותות שלי מהישיבה קטנה שהסבירו לי את הגמ' אין ספור פעמים... ואם אתה לא רוצה לטרוח ממש... אז אתה יכול גם ללכת להרבה ישיבות גדולות... והרבנים שם יספרו לך שנבחנתי שם והם לא קיבלו אותי מחוסר ענין של הציבור כולו... אז בבקשה!! העדויות לפניכם!! הם יסבו על השולחנות הערוכים... אתם מוזמנים ליטול מהם עדות... על פי שנים עדים או שלושה ואפילו חמישים איש... חבלים נפלו לי... אתה מוזמן גם... גם אתה להצטרף לחבל והנחלה והגורל הזה...

הלכה (לא) למעשה

מכיון שהלכות מלוקטות ונערכות ע"י אברך שעדיין לא שימש כל צרכו זאת למודעי:

שאין להוציא מכאן לא הלכה וכ"ש לא מעשה

מקצת מההלכות מלוקטות מספרי מחברי זמננו... ומקצת היוצא לפום ריהטא
ממסקנת דברי המשנה ברורה... מקורות הדברים מצויינים מתחת ההלכות בקצרה

הלכות המצויות בשבת גשומה

א. נעליים שנתמלאו בבוץ בשבת, נחלקו הראשונים כיצד שרי לגרר אותם? ולמעשה: מותר לגררו בכותל, אבל לא בקרקע ובמתקן העשוי במיוחד מותר רק אם אינו חד,

ב. אם נתלכלכו פני מנעליו באבק או בבוץ, מותר לשטפם במים כיון שהם עור. (יש לברר קודם האם בודאי עשויים מעור)

ג. בגדיו שהתלכלכו בבוץ או בכל שאר לכלוך אחר, משפשפם מבפנים ולא בחוץ או יגרדם בצפורן, ודווקא באופן שהבוץ לח אבל אם הוא יבש החמיר המ"ב כדעת הט"ז לאסור!!!

ד. המגיע רטוב כולו מחמת הגשם, יזהר שלא להניח את הבגדים הרטובים מול התנור וכדו' כדי ליבשם ולנגבם, אשר ע"כ: קודם שיבא אצל התנור יראה לפשוט בגדים אלו, יתירה מזו: כשמגיע רטוב לביתו, אסור לו להתחמם כנגד התנור כדי להפשיר מים שעליו דמחזי כרוחץ, ואפילו לא להפשיר מים שעל ידיו.

ה. שבת גשומה, אסור לילך במקום שיכול להחליק וליפול במים שמא ישרו כליו ויבא לידי סחיטה, ודבר זה מצוי בפרט במקומות שיש שלג...

ו. המהלך בגשם ופגע בשלולית אסור להיכנס בה, מה יעשה? אם יכול לדלגה ברגלו, עדיף שידלגנה משיקיפנה וירבה בהילוך ובטירחה בשבת, אבל אם הולך הוא לדבר מצוה כגון שממהר לביהכנ"ס או לביהמ"ד (או הולך להקביל פני החכם) יכול ליכנס בשלולית ובלבד שיעשה שינוי- והוא: שלא יוציא ידו מתחת שפת חלוקו כדי שיהא זכור ולא יבא לידי סחיטה.

ז. נכנס בע"כ בשלולית מים ונתרטבו הגרבים, העצה היא שיכניס לגמרי כל הנעל למים, ומכאן ואילך כבר לא חשיב סוחט, כיון שכל הנעל כבר ספוגה בלאו הכי בריבוי המים.

ח. אסור לשטוח את המעיל הרטוב, מפני מראית העין, ואפילו בחדרי חדרים אסור. אבל אם תולה אותם בחדרו על הכסא או על הקולב כדרך רגילותו תמיד שרי דלא מיחזי בכה"ג כמלבן.

ט. המהלך בשבת בימות הגשמים במקום שאין עירוב המהודר יש להימנע מללכת בכיסוי המגין על הכובע דחשיב משוי, כמו כן יש להימנע מלהפוך את הכיפה, דכיון דלא הוי דרך לבישה תו ה"ל משוי. (מעיל העשוי כניילון שכל עניינו להגין לא מפני הצינה אלא מפני התרטבות מחמת הגשמים, יש להסתפק אי חשיב דרך מלבוש)

י. כמו כן: המהלך בשבת ומטר מזלף על ראשו, לא יעצור לפוש בדרכו, דכיון שכמות של מים מונחת עליו, אם יעצור, ה"ל הנחה בכרמלית, וכשיבא להמשיך תו ה"ל עקירה, לכן לא יעצור עד שיבא לביתו.

יא. כביסה התלוייה מערב שבת, והחלו גשמים יורדים בשבת, אם אין בזה הפסד ממון, לכאורה יש לאסור טירחא יתירא זו בשבת. (עיין שו"ע סי' תקכ"א ס"א ובמ"ב שם)

יב. בשבתות החורף יש ליזהר ביתר שאת, מלזרוק גרעינים של פירות בחצר וכד' דנקלטים ונשרשים מהר בקרקע הלחה

יג. הכל חולים אצל צינה, אשר ע"כ מי שחלה והצטנן כל גופו מחמת הצינה, שרי לומר לאינו יהודי להדליק את ההסקה או המזגן לצורך חימום. (שו"ע רע"ז)

יד. מכיון שהרבה מהסוודרים החליפות והמעילים המצויים כיום, מורכבים מכמה מינים, לכן בכל בגד שבבטנתו יש כיתוב מודפס, שקצת ממרכיביו עשויים מצמר יש לחוש שמא ימצא הבגד מורכב משעטנז צמר ופשתים יחדיו, ויש להימנע מללבשו עד שישלחנו למעבדת שעטנז, עד שיופשט ספק זה אבל אם לא כתוב בבטנת הבגד שהוא עשוי מצמר, אין לחוש שמא הוא עשוי מצמר ולאו אדעתייהו.

מהרה יבנה המקדש...

סדר העבודה גביית ותרומת מחצית השקל בבית חיינו

הכל חייבים במחצית השקל כהנים לויים וישראלים גרים ועבדים משוחררים, אבל נשים ועבדים וקטנים אינם חייבים ואם נתנו מקבלים מהם,

סדר גביית התרומה מא' באדר, ועד ט"ו בו

א. באחד באדר יצא כרוז מבי"ד הגדול שבירושלים שיכינו העם כל אחד מחצית שקלו לתרומת הלשכה,

ב. היו ממנים חלפנים בשליחות גזברי המקדש, שהיו פורטים סכום גדול של דינרים (- כשיעור סכום תרומת הלישכה של שנה דאשתקד), בחצאי שקלים, את שכר הפריטה לוו משיירי הלשכה (- ואח"כ החזירום מהקלבון שצרפו ישראל לשקלים לכסות הוצאת הפריטה) בחמשה עשר באדר העמידו בכל עיר מערי ישראל את החלפנים ולפניהם שולחנות והיו פורטים לכל מי שרצה לתרום, כל מי שרצה לתרום הלך אצל השולחני ופרט שקל בשני חצאים והיה מוסיף סכום מועט הנקרא "קלבון" כדי לכסות את הוצאת הפריטה, הממונה בשליחות המקדש יושב ורשימת כל בני העיר לפניו, ולפניו כמין שתי שופרות- דהיינו תיבות רחבות מלמטה וצרות מלמעלה, אחד לשקלי תרומת שנה זו ואחד למי שפשע (שנמנע ועדיין לא תרם שקלי שנה שעברה עד עכשיו) כל מי שבא לתרום תורם, וציין את שמו שכבר נתן ויצא יד"ח.

ג. גזברי המקדש ממנים בכל עיר שני גבאים בשליחות המקדש ולפניהם רשימת כל בני העיר, והם הולכים בין בתי העיר וגובים בנחת, כל מי שנתן ציינוהו שנתן ויצא ידי חובתו, את כל חצאי השקלים שגבו הגבאים, נותנים לבסוף בתוך השופר.

ד. כשהגיע התאריך האחרון (-כדי שיעור זמן שיוכלו השלוחים שבידיהם הכסף להספיק להגיע לירושלים עד א' בניסן שבו תורמים הלשכה, כל מקום לפי עניינו ולפי המרחק שבינו לירושלים), הוציאו את כל הכסף המצטבר מהשופר, ושלחו אותו עם שלוחים- שומרי חנם שיקחוהו לירושלים לשולחנות שבמקדש, שלוחים אלו חוזרים אצל החלפנים ומצרפים ומחליפים את כל השקלים בשטרות או בדרכונות (-מטבעות גדולים) מפני משוי הדרך, ויצאו לירושלים.

כ"ה באדר: נטילת המשכונות וקבלת השקלים במקדש.

ה. בעשרים וחמשה באדר החלו הממונים שבכל עיר למשכן את כל מי שנמצא כתוב שעדיין לא תרם, ולוקחים אפילו כסותו, ואין ממשכנים את הכהנים ,

ו. באותו יום העמידו חלפנים במקדש, לקבל פני השלוחים מכל המדינה ולחזור ולפרוט את השטרות והדרכונות שוב לחצאי שקלים, מניחים את כל חצאי השקלים של כל ישראל במקום שמור שבמקדש, (שקלים אלו אין בהם דין "מחצית השקל" ולא נתקיימה מצוותם, עד שיכנסו לאויר התיבות המוכנות ומוקדשות לכך כדלהלן)

כ"ט באדר: הכנת הקופות בהם נעשית דין התרומה,

ז. לשכה הייתה במקדש, ונקראת לשכת השקלים, והיו מניחים בה שלוש תיבות, האחד כתוב עליו א', והשני כתוב עליו ב', והשלישי כתוב עליו ג', ביום כ"ט (ל-) באדר הוציאו את כל הכסף הנשאר בתוך תיבות אלו משנה שעברה ומניחים אותם בקופות אחרות, ששמותיהם "מותר הלשכה"

עלות השחר- א' בניסן, סדר תרומת הלשכה

ח. ביום א' בניסן, מיד בעלות השחר ממהר הממונה לתרום את הלשכה, ולובש בגדים חלקים שאינם כפולים ואין בהם כיסים, לא לובש מנעל ולא סנדל ולא תפילין ולא קמיע (שלא יאמרו שנתן עיניו ולקח מתרומת הלשכה),

ט. מוציא את כל חצאי השקלים מהכספת בה היו מונחים עד עכשיו, ומכניסם ללשכת השקלים, מכריז ושואל: אתרום, והם אומרים לו: הן, אתרום, והם אומרים לו הן, אתרום, והם אומרים לו הן, מכוון בתרומה זו לשם בני ארץ ישראל (ובערב עצרת ובערב סוכות על בני חו"ל) מריק ומערה את כל חצאי ההקלים בתחילה לתוך התיבה שכתוב עליה א', התמלאה חוזר ומערה על גבי התיבה השניה עד שהתמלאה ואח"כ חוזר ומערה וממלא את השלישית, (כל השקלים שנשארו בלשכה שלא נכנסו בתוך התיבות, היה מניחם בתוך כיסויים של עור, לשמרם לפרוס הפסח ופרוס העצרת שאז יחזור שוב ויתרום)

יא. מיד לאחר התרומה, ממהרים ובאים הממונים, ליטול מהתרומה החדשה כדי להקריב את תמיד של שחר ומוספי ראש חודש, והקטורת והנסכים של יום זה מהתרומה החדשה, ראשון בא יוחנן בן פינחס הממונה על החותמות, (כדי שיהא אפשר כבר לשחוט התמיד), נוטל סכום שכר כבש- תמיד של שחר, ומזכה מהתרומה החדשה לרועה שהשאיל להם את הכבש של תמיד של שחר, ורק אח"כ- שכבר נלקח התמיד מתרומה חדשה, רק אז הקריבוהו. לאחמ"כ לוקח שכר תמיד בין הערביים, וז' כבשי המוסף, ושכר ב' פרים ואיל אחד מהתרומה החדשה, מיד באים בית גרמו ונוטלין שכרם על כל מעשה הקטורת שנעשתה כולה ביום זה, מיד אחריהם בא אחיה הממונה על הנסכים ונטל שכר הנסכים כדי שגם הנסכים של אותו יום יבואו מתרומה חדשה.

זה סדר תרומת השקלים בבית חיינו יהי רצון שיבנה במהרה בימינו אמן

מעשה שהיה בפייביש הסנדלר...

מדובר ביהודי תמים וירא שמים... ערלעכער... הייתה לו תשוקה עזה וחשק לעשות נחת רוח לבורא עולם.... אבל מה אפשר לעשות... לא הייתה לו דקה אחת פנוייה ביום.. הוא היה יהודי קשה יום... מצאת החמה ועד צאת הנשמה היה יושב בסנדלריה... ולא היה לו ראש אפילו לכוון פירוש המילות בשמ"ע...

בצר לו הוא פנה לאדמו"ר הקדוש ואמר לו: רבי'ה!!! מה עושים?? גם אני רוצה לעשות נחת רוח לבורא עולם... גם אני רוצה לכוון כוונות ולייחד יחודים... למה??? למה יגרע חלקי?? מדוע גרשוני מהסתפח בנחלת ה'?? גם אני רוצה יחודים לפי בחינתי??

__ענה לו הרבי'ה:__ אני מוכן לגלות לך את היחודים שאתה צריך לייחד לפי הבחינה של תיקון נשמתך... אבל זה לא פשוט!! בשביל זה צריך הכנה רבתא... דבר ראשון תתענה שלושה ימים ושלושה לילות... הוא התענה.. תתן צדקה, נתן... אמר לו הרבי'ה: מחר תבא בבוקר... אני אלך איתך יחד לנהר... תאמר לשם יחוד בכוונה... ואז תטבול בסילודין... ואז אחרי הטהרה של הטבילה אני אוכל לגלות לך את הצירופי שמות והכוונות שאתה צריך לייחד לפי בחינת תיקון נשמתך!!! החסיד הסנדלר הגיע בבוקר כולו רועד מהתרגשות... בדחילו ורחימו... בכובד ראש... והלכו שניהם יחדיו....

הגיעו לנהר!!! הגיע הרגע הגדול והנורא!!!

החסיד אמר בדבקות עצומה את אמירת לשם יחוד... ונכנס עם הראש במי הנהר... הוא בא להוציא את הראש... ואז לפתע הוא מרגיש... ש... ש... ש... רחמנא ליצלן... מישהו לא נותן לו להוציא את הראש.... שתי ידים לופתות אותו לכיוון מטה... רוצים להטביע אותו... הוא ניסה לצאת... אבל זה... זה לא הלך... עברו עשר שניות... הוא מנסה להוציא את הראש... ו... וזה לא הולך.. אלוקים: אני מת!!!!!! מישהו מטביע אותי!!!!! עברו 15 שניות של נצח... פ-ח-ד מ-ו-ו-ת!!! החסיד התחיל להרגיש מחנק... ואז הוא התחיל להשתולל ולנתר ולהלחם... וברגע האחרון הוא הצליח... הוא הוציא את הראש מהמים... ו... ו.. את מי הוא רואה?? לא יאומן... את הרבי'ה!!!

רבי'ה: רצית ל-ה-ט-ב-י-ע אותי???

__חייך הרבי'ה ואמר: תגיד לי פייביש!!!__ באותם עשרים שניות!!! באותם רגעים של פחד מוות שהרגשת שהנה אתה טובע!! מה.. מה כיוונת באותם רגעים??

מה כיוונתי?? כן כן!! מה כיוונת!!

מה פירוש מה כיוונתי... לא כיוונתי כלום...

אתה צודק! לא כיוונת.. מה ח-ש-ב-ת באותם שניות? מה חשבתי??? חשבתי ש... ש... ש... ------

אני רוצה ל-ח-י-י-ת!!!!

(ענה הרבי'ה ואמר: __בדיוק!!!! נגעת בנקודה!!!__

זה הכוונות והייחודים שאתה צריך לכוון בעבודת ה'!!! תבין פייביש: כשנגשת אלי ואמרת שאין לך דקה אחת פנוייה לבורא עולם... ניכרים דברי אמת... __ובאמת__ נוכחתי לדעת __שבאמת__ אין לך דקה אחת פנוייה... באותו רגע נתעוררה אצלי תמיהה עצומה: אם ככה!!! בשביל מה בורא עולם שלח אותך לכאן?? הרי כל התכלית של הבריאה זה עבודת ה'... ואתה הרי אין לך דקה פנויה לעבודת ה'!! אז בשביל מה נשלחת לכאן??? נו... פייביש תעזור לי: הרי בורא עולם שלח אותך בודאי בשביל __לעשות__ משהו!! ומאידך ה' ידע שלא יהיה לך דקה אחת פנוייה __לעשות!!__

__אז תגלה בשביל מה הוא שלח אותך לכאן??__

אלא על כרחך... מוכרחים לומר... שכנראה אתה __לא__ באת לכאן בשביל __ל-ע-ש-ו-ת!!!__

אלא בשביל __ל-ה-י-ו-ת!!!__

התפקיד שלך כאן בעולם הוא להפגין נוכחות!!! לחיות כאן בעולם!!! לחיות ולהמשיך לחיות... זה התפקיד שלך בעולם!! וזהו!!! זה הכוונות ויחודים שאתה צריך לכוון!! מהיום כשאתה מגיע לסנדלריה... תייחד ותכוון: לשם יחוד קודשא בריך הוא... הריני מכוון בכל מעשי אלו בשביל __ל-ח-י-ו-ת!!!__ אתה לא צריך לכוון.. לא לחשוב ולא כלום... פשוט לחיות!! זה תפקידך

המצוה הכי גדולה בחיים זה החיים בעצמם!

אתה חולק עליו?? רוצה שאני אוכיח לך את זה???

בא תשמע הוכחה פשוטה: בא נפתח לרגע דמיון פרוע תשמע תיאור הזוי... רק בשביל ההמחשה... תתאר לעצמך... משרדים של ועד הישיבות... לפתע בעיצומו של יום השבת... פתאום מגיע טלפון בהול מהפרופסור הבכיר שבהדסה עין כרם... מה קרה?? יש כאן יהודי זקן!! משותק בכל גופו!! חולה מסוכן!! הוא ודאי ימות בעוד כמה ימים... אבל קיימת אפשרות להאריך את החיים שלו __בשעה אחת!!!__ אבל בשביל להאריך את החיים שלו __בשעה אחת!!!!__ בשביל זה צריך להפעיל איזה טורבינה ענקית... ובשביל זה צריך לגייס בשעה הקרובה עזרה של 50.000 בחורי ישיבות שיבואו להפעיל אותה... צריך כאן 50.000 איש שיחללו שבת!! ויעברו על ל"ט אבות מלאכות!!! ובשביל מי??? בשביל להאריך חיים של אדם זקן!! משותק.... לא מגיב... ולא זו בלבד אלא גם חולה הלצאומר רח"ל...

. תגיד לי: מה ההלכה בכזה מקרה????

אין ספק!!! פשוט וברור!!! לכל השיטות!! ולכל הפוסקים!! ואין חולק!! שבאותו רגע חובה קדושה!! על 50.000 יהודים לחלל שבת!! וכל הזריז הרי זה משובח!! אין מי שיחלוק על פסק דין זה!!!

מה כתוב כאן??? כתוב כאן ש-

מהי המצוה הכי גדולה בחיים???

החיים בעצמם!!!

שעה עלובה של חיים!!! חשובה יותר משמירת שבת של 50.000 יהודים!!! נו... באמת איזה תועלת כבר תצמח מהשעה הזו?? הרי החולה הזה זקן... והוא בכלל לא מתפקד... הוא לא יתפלל והוא לא יועיל לאף אחד כלום... ובכל זאת!!! זו מוסכמה הלכתית הכי פשוטה ובסיסית שיש!! לו יצוייר שיהיה כזה מקרה... אם ע"פ הכללים הטבעיים של הרפואה ידרש מכל עם ישראל כולו לחלל שבת בשביל חיי שעה של יהודי מצוה וחובה על כולם להזדקק למצוה זו...

במדרש רבה בפרשת וזאת הברכה... מובא דו שיח ממושך של משה עם הקב"ה... הקב"ה רוצה ליטול את נשמתו של משה!! אבל נשמתו של משה מסרבת בתוקף!! ויכוח ארוך ארוך (עיין שם באריכות) אחרי כל ההפצרות... כשמשה ראה שכלתה אליו הרעה משה הגיע את ההצעה האחרונה

אמר משה לפני הקב"ה רבש"ע אם אין אתה מכניס אותי לא"י הניח אותי כחיות השדה שהן אוכלין עשבים ושותין מים וחיין ורואין את העולם כך תהא נפשי כאחת מהן

רבונו של עולם: תעשה ממני חיה שאוכלת עשבים... רק!!! רקתשאיר אותי בחיים... רק שתבין!!! במי מדובר: מדובר במשה רעיא מהימנא... מחציו ולמעלה מלאך... והוא מתחנן!!! מתחנן לקב"ה שיעשה ממנו... מה??? חיית השדה!! העיקר להשאר בחיים!!

אמר לו הקב"ה רב לך

לא!!! הקב"ה לא מסכים!!! ממשיך משה ומתחנן:

אמר לפניו רבש"ע ואם לאו הניח אותי בעולם הזה כעוף זה שהוא פורח בכל ארבע רוחות העולם כך תהא נפשי כאחת מהן

רבש"ע: תעשה אותי ציפור... העיקר להמשיך לחיות!!!

כיון שראה משה שאין בריה יכולה להצילו מדרך המות באותה שעה אמר הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא

שים לב: משה רבינו __מ-צ-ד-י-ק__ את הדין הקשה!! איזה דין?? מה?? שהקב"ה לא קיבל את הבקשה שלו!!!! מה הבקשה?? בקשתו להיות ציפור שפורחת על חוטי חשמל... להיות חיה שאוכלת עשבים... והקב"ה לא כיבד את הבקשה שלו??? אם ככה... הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט... הצידוק הדין הזה שמוכר להרבה אנשים ל"ע מאבדות גדולות... משה רבינו אמר את זה על הציפור שהוא לא זכה להיות!!! על התענוג להיות חיה שלא התאפשרה לו!!!

__מריה דאברהם: מה הפשט בזה???__

משה משה: משה רעיא מהימנא.. אנחנו לא מצליחים להבין אותך: הרי אין ספק שמחכה לך שם בשמים ההיכל הכי גבוה שרק יכול להיות... __ואתה רוצה להיות ציפור????__ מה התענוג להיות ציפור?? מה הענין להיות חיה?? __מה כתוב כאן!!!!__

חיה אמנם מתנהגת כמו... כמו חיה!!! אבל אם היא __חיה!!__ אם היא מסתובבת כאן בעולם!! היא חלק מפינת __החיים!!__ חל עליה רצון אלוקי ששמו __חיים!!!__ משה רבינו ידע להעריך את המצוה הכי חשובה בחיים!! משה העבד הנאמן ידע שהרצון האלוקי הכי נשגב שיש זה __החיים כמות שהם!!!__ ציפור שמסתובבת כעת על הגגות הרי היא זוכה לבצע את הרצון האלוקי הכי נשגב שיש!!! __ח-י-י-ם!!!__

דוד המלך מת ומוטל בשמש!!! והכלבים רעבים!!! שלמה שולח שאלה הלכתית לבית המדרש: מי יותר חשוב??? הכלבים!!! או דוד מלכא משיחא!! מה ענו לו חז"ל: כלבים!!! איך זה יתכן??? דוד המלך עם כל הגדלות הנוראה שלו... אבל אם הוא כבר __מת!!!__ הרי כלב __חי__ מבצע רצון אלוקי יותר נשגב מן האריה __המת!!!__ לדוד מלכא משיחא __שמת__ יש דין של מוקצה מחמת גופו ואסור לטלטל אותו (רק ע"י כיכר או תינוק), אבל!!! כלב __חי__ שמסתובב ברגעים אלו עם אזניים גדולות ונובח... הרי כל זמן שהוא __חי!!!__ הוא מבצע רצון אלוקי איום ונורא ונשגב ששמו חיים!!!

__נו... אז באמת... מה הפשט בזה???__

מה כ"כ איום ונורא בחיים המשעממים האלו?? בשלמא אדם שהוא עושה משהו עם החיים... נו... יש כאן משהו טוב... אבל חיים סתם!! אפרוריים כאלו!! ציפורים כאלו... חיות כאלו... מה כבר יכול להיות נשגב ומרומם בזה?? מה?? מה?? מה???

__אז שלא תתאכזב!! אני מכין אותך מראש!!!__

תשובה לא תקבל... לא כי אין... אלא כי אין מקום בירידה לפתוח את הנושא הזה... אבל מה שכן...

__הצצה קטנה.. מקדמה בסיסית להבנת הענין:__

תשמע סיפור עצוב... בדיוני הווה עובדא ועד לפני עשר שנים היה לי חבר.. בחור בן עליה עצום!! היה לו משיכה ובהלה לעבודת ה' ללא פשרות... סגופים ותעניות.. מסירות נפש עד כלות הנפש לעבודת יתברך... עם כל הלב ועם כל הנשמה למען שמו באהבה... הוא חיפש הרבה זמן איזה רב... אבל לא סתם... אלא רב ככה עד הסוף... אאאאין... עד כלות הנפש.. בלי רחמים... בשלב מסויים הוא סיפר לי שהוא מצא את שאהבה נפשו.. הוא מצא רב כלבבו... הוא הלך אחריו בהתלהבות עצומה ונהיה חסיד שלו... ואז אז נפרדו דרכינו... עברו כמה שנים ופתאום שמעתי שהמשטרה תפסה כת של צעירים שהסתופפו בצילו של מושלם רב מטורף מברזיל... שנקט בדרך אכזרית ומזווע' בחינוך ילדים... כל ילד שלא היה עושה בדיוק את רצון ה'... אל תשאלו.. לא נזעזע את הקוראים הצעירים בסיפורי זוועה אלו... רחמנא ליצלן... הוא היה נותן את הפקודות והתלמידים שלו היו המבצעים

לא ארכו הימים והגיע אלי הבשורה המרה שידידי ורעי מצב הוא בין האשמים הראשים בביצוע הפקודות המזוועות האלו... הייתי מזועזע עד עמקי נשמתי מבשורה זו!!! הרי אני מכיר אותו... הוא היה בחור טוב!! __הרי כל כוונתו הייתה לשם שמים!!__ ואני מוכן לקחת אחריות גמורה על עדות אופי זו... למה??? למה זה קרה לו?? איך הוא נכשל בכזו טעות נוראה??? מה תגיד: לא שמע בקול הרבנים??? לא נכון!! הוא כן שמע!! היה לו רב והוא שמע בקולו במסירות נפש על אף כל הסכנות והחוסר אנושות שבזה... כוונתו הייתה טהורה כ"כ... לשם שמים כ"כ... איך לא התגלה אליו בורא עולם בחלום ככופרי בשעתו ואמר לו: "כוונותיך רצויים מעשיך אינם רצויים?? איזה עבירה הוא עשה שבגללה הוא טעה טעות כ"כ מרה???

נו... מה אתה אומר?? יש לך הסבר??

חשבתי הרבה הרבה... עד שהגעתי למסקנה:

__הוא פשוט היה כופר גמור באלוקים!!!__

אתה יודע למה?? פשוט מאוד: אותו בחור פעמיים ביום היה מניח את היד על העיניים... עוצם אותם בדביקות עצומה וקורא ק"ש... הוא היה מאריך הרבה בק"ש והוא היה מכוון __שאין__ עוד מלבדו!!! __אין! אין! אין!!!__ אפס זולתו יתברך!! אבל אחרי כמה דקות... הוא לפתע הסיר את היד.. ופתח פתאום את העיניים... והנה מה הוא רואה.. גל מה שנגלה לנגד עיניו עכשיו זו הסתירה הגמורה ביותר למה שהוא אמר לפני רגע!!! לפני רגע אמרתי __שאין__ עוד מלבדו!!! ואחרי רגע נתגלה לפניו __ישות__ שכל כולה כוחי ועוצם ידי!!!! לפני רגע הבנתי __שאין__ עוד מלבדו!! ואחרי רגע אני רואה ילד חמוד שצועק: אני כבר גדול... אני כבר מגיע עד הפעמון... לפני רגע אמרתי שלית אתר פנוי מיניה... והנה מגיע לו ילד הצפון בגיל ארבע ומטלטל מוקצה בשבת "רחמנא ליצלן" בעולמו של אין עוד מלבדו!!!

__נו... אז מה עושים עם הסתירה הזו???__

האמת מצד אחד היא ש"אין" עוד מלבדו!! והמציאות היא מאידך שכביכול יש עוד מלבדו!!!! איך מיישבים את הסתירה הזו???

__אתה יודע איך חבר שלי הזה יישב את הסתירה??__

חבר שלי הגיע למסקנה.. שאמנם נכון "__אין__ עוד מלבדו"!! אבל כנראה ש... שפתאום הגיע איזה מישהו __א-ח-ר__ ושיבש ח"ו לבורא עולם את התכניות... אותו __א-ח-ר__ ברא עולם __אחר__ של כוחי ועוצם ידי... אותו __אחר__ ברא עולם שפועל נגד בורא עולם... אותו __אחר__ ברא כאן ילדים מחוצפים שמטבע בריאתם הם מחללים שבת... אין ברירה!! חייבים להכריז מלחמה נגד הבורא של העולם הזה!! נגד יושבי העולם הזה!! צריך לגלות לעולם הזה ולבורא שלו ש"אין עוד מלבדו"!!!

__כפפפפפפירה גמורה!!!__

זה היה המהלך של אותו "רב" מטורף!! כשהוא ראה ילד בן שלוש מחלל שבת... הוא ראה כאן בן של האוייב של אין עוד מלבדו!!! מקומו במחנה ריכוז!! תכניסו אותו למכונת כביסה!! עד שהוא יפסיק לחלל שבת!!!

__מי שחושב כך הרי הוא כופר גמור ויינו יין נסך!!!__

מי שחושב שמישהו אחר ברא את העולם הזה!! מי שחושב שכוחי ועוצם ידי זה לא חלק מהמערכת של אין עוד מלבדו!! מי שחושב שרשע זה לא יחוד ה'!!! זאת אומרת שהוא מאמין בשתי רשויות!! זאת אומרת שהוא מבין שחוץ מאין--- יש!!! יש עוד משהו חלילה וחס!! עפרא לפומיה!! מקומו בכלא!!!

חבר שלי לא צדק.. הוא יושב בכלא... פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתיך.. אבל השאלה?!?!?! השאלה עדיין בעינה עומדת: מה הפשט בזה??? אם אין עוד מלבדו!!! אז מה הפשר בכל ה"יש" כביכול המתגלה לעינינו??? בשביל מה "אין" עוד מלבדו ברא את אותו "יש"??? תשובה אין!!! עובדה יש!!! זה לא שאין תשובה... אבל זה לא משנה מהי התשובה... דבר אחד ברור לנו!!! שאם אין עוד מלבדו!!!! ואז אז מי שברא את כל אותו "יש"!! זה לא אחר מאין עוד מלבדו!!!! ואם הוא ברא אותו... והוא ברא אותו כ"כ מושלם ויפה... כנראה שיש לעולם הזה תכלית ומטרה!! זה לא סתירה!!! אנחנו מצד אחד מחוייבים לפרוש ולהיטהר ולהאמין בכל כוחינו ש"אין" עוד מלבדו!!! אבל מאידך גיסא חובתינו לשמר את אותו "יש" שקיים פה בעולם שהרי מי ברא אותו?? "אין" עוד מלבדו...

ורעי מצד אחד אנחנו שואפים ומייחלים ל"קרב יום אשר הוא לא יום..." אנחנו מסתפקים במועט... ולא נהנים ואפילו מצלצלים בהנאות העולם הזה... __אבל מאידך!!!__ אנחנו צריכים לשמור על העולם הזה כמו על אתרוג הכי יקר... אנחנו מוקירים את החיים... והתורה מצווה תרי"ו ממצוותיה לצורך מעלה נשגבה זו... זה היסוד:

__החיים תפקיד כשלעצמם!!!!__

ברגעים אלו אתה מרגיש שאתה לא שווה... אתה לא עושה כלום עם החיים... חכה רגע.. קח נשימה עמוקה עמוקה... תנשום עמוק עמוק!!!

אתה יודע מה עשית עכשיו?? __ח-י-י-ם!!!__

יש לך מושג מה עשית עכשיו?? אתה יודע איזה רצון אלוקי בצעת עכשיו?? משה רבינו היה מוכן להיהפך להיות חתול שמסתובב בפחים בשביל לזכות לבצע את הרצון האלוקי הנורא הזה...

ברוך אתה ה' ש-ה-ח-י-י-נ-ו!!!!

מה הברכה הגדולה כאן???

החיים כמות שהם הם תפקיד כשלעצמם!!!

יש ברכה מוכרת... שנצמדת כמעט לכל מצווה חדשה...

ברכת __ש-ה-ח-י-י-נ-ו!!!!!__

סוכות הגיע... מברכים על הסוכה ברכת לישב... על הלולב ברכת על נטילת לולב... אבל יש עוד ברכה: ברכת __ש-ה-ח-י-י-נ-ו!!!!__ מה זה שהחיינו???? נכון... בורא עולם... אנחנו מאוד מתרגשים מהסוכה.. אנחנו מאוד מתלהבים מהלולב... אבל גם בלי סוכה... בלי לולב... __ה-ח-י-י-ם!!!!__ חיים כמות שהם!! זכית אותנו וקיימת אותנו והגעת אותנו __ל-ח-י-ו-ת__ עד המועד הזה??? זו כבר ברכה שחולקת מקום לעצמה!! בגמ' יהיה ויכוח שלם אם אפשר לומר שהחיינו בלי כוס... (עירובין מ:) כי ברכה שהיא על החיים כמות שהם!! זו ברכה שחולקת כוס לעצמה!!!

ברוך אתה ה' __שהחיינו!!!!!!!__